

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη βιώσιμη διαχείριση των εξωτερικών αλιευτικών στόλων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου»

[COM(2015) 636 final — 2015/0289 (COD)]

(2016/C 303/16)

Εισηγητής: ο κ. Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Στις 17 και στις 22 Δεκεμβρίου 2015, και σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 και το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφάσισαν αντιστοίχως να ζητήσουν τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα

«Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη βιώσιμη διαχείριση των εξωτερικών αλιευτικών στόλων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου»

[COM(2015) 636 final — 2015/0289 (COD)].

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, αγροτική ανάπτυξη και περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 11 Μαΐου 2016.

Κατά την 517η σύνοδο ολομέλειας, της 25ης και 26ης Μαΐου 2016 (συνεδρίαση της 25ης Μαΐου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση με 146 ψήφους υπέρ, 4 κατά και 8 αποχές.

1. Συμπεράσματα

1.1 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με τους στόχους που θέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην παρούσα πρόταση και, ως εκ τούτου, θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να αναθεωρηθεί ο ισχύων κανονισμός έτσι ώστε να προαχθούν η απλούστευση και η διαφάνεια, να αναβαθμιστεί η διοίκηση, να διασφαλιστεί μέσω ελέγχων η αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων, να εμπεδωθεί η αμοιβαιότητα με τις τρίτες χώρες και να διατηρηθεί, σε συνθήκες αειφορίας, η μακρόχρονη παράδοση της αλιείας.

1.2 Ωστόσο η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση υπό την παρούσα μορφή της ενδέχεται να προκαλέσει πολύ μεγάλη γραφειοκρατική και διοικητική επιβάρυνση για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις επιχειρήσεις, καθότι, ελλείψει των αναγκαίων τεχνικών, υλικών και έμψυχων μέσων, θα υπονομευτεί ο επιδιωκόμενος στόχος της απλούστευσης και θα υπάρξουν αρνητικές κοινωνικοοικονομικές συνέπειες για τους επιχειρηματίες και τους εργαζομένους του αλιευτικού κλάδου.

1.3 Η ΕΟΚΕ ζητεί τη διάθεση επαρκών ανθρώπινων και δημοσιονομικών μέσων τόσο για τη μονάδα της Γενικής Διεύθυνσης Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας (Ευρωπαϊκή Επιτροπή), που είναι αρμόδια για τα ζητήματα αυτά, όσο και για τις ελεγκτικές αρχές των κρατών μελών, έτσι ώστε να μπορούν οι αρμόδιοι να ασκούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους.

1.4 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι την ευθύνη για την επεξεργασία των αδειών αλιείας πρέπει να έχουν τα κράτη μέλη, παρέχοντας στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επαληθεύει την εγκυρότητα της εκάστοτε άδειας βάσει των κριτηρίων επιλεξιμότητας. Η τελευταία, με την ιδιότητα του θεματοφύλακα των Συνθηκών της ΕΕ, οφείλει να μεριμνά επίσης για τη συμμόρφωση των κρατών μελών με τις συναφείς υποχρεώσεις τους.

1.5 Η ΕΟΚΕ ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας της ΕΕ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να λάβουν υπόψη τις γενικές και ειδικές παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στην παρούσα γνωμοδότηση.

2. Ιστορικό

2.1 Η κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΛΠ) καλύπτει τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και τη διαχείριση της αλιείας και του στόλου που εκμεταλλεύεται τους εν λόγω πόρους. Περιλαμβάνει αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται στα ύδατα της Ένωσης, καθώς και τις δραστηριότητες που ασκούνται εκτός των υδάτων της Ένωσης από αλιευτικά σκάφη της Ένωσης. Η ΚΑΛΠ τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013.

2.2 Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, αφορά τις άδειες που χορηγούνται σε σκάφη της ΕΕ για αλιεία εκτός των υδάτων της Ένωσης και τις άδειες που χορηγούνται σε αλιευτικά σκάφη τρίτων χωρών για τη δραστηριοποίησή τους στα ύδατα της Ένωσης.

2.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να αναθεωρηθεί ο ισχύων κανονισμός σχετικά με τις αλιευτικές άδειες προκειμένου να συμπεριληφθούν επαρκώς οι στόχοι της νέας ΚΑΛΠ και να διασφαλιστεί η συνοχή με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ), και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

2.4 Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επισημαίνει τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Ένωση ως συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, καθώς και δυνάμει της προσχώρησής της στη συμφωνία του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) για την προώθηση της τήρησης των διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης από τα αλιευτικά σκάφη στην ανοιχτή θάλασσα και δυνάμει του διεθνούς σχεδίου δράσης του FAO για την πρόληψη, αποτροπή και εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ).

2.5 Με την πρόταση διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής σε ζητήματα όπως η έκδοση απευθείας αδειών στις περιπτώσεις στις οποίες δεν έχει υπογραφεί συμφωνία σύμπραξης βιώσιμης αλιείας με την εκάστοτε τρίτη χώρα, η άδεια και η κοινοποίηση των σκαφών υποστήριξης των αλιευτικών σκαφών, ο έλεγχος των αλλαγών σημαίας, η ανακατανομή των υποχρησιμοποιημένων αλιευτικών δυνατοτήτων και η ανάγκη καθορισμού ενός νομικού πλαισίου που θα βοηθά την Ένωση στη βελτίωση της παρακολούθησης των δραστηριοτήτων των ενωσιακών ναυλωμένων αλιευτικών σκαφών βάσει των όσων έχουν εγκριθεί από την αντίστοιχη περιφερειακή οργάνωση διαχείρισης της αλιείας.

2.6 Η πρόταση ρυθμίζει επίσης και άλλα ζητήματα, όπως η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, η δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου αδειών αλιείας της Ένωσης, οι κανόνες για τα σκάφη τρίτων χωρών που αλιεύουν σε ύδατα της Ένωσης, οι οποίοι αφορούν μεταξύ άλλων και τα δεδομένα για τα αλιεύματά τους, τα οποία πρέπει να συνάδουν με τους κανόνες που ισχύουν για τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης, καθώς και η δυνατότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, εκτελεστικών πράξεων με άμεση εφαρμογή από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με τους στόχους που επιδιώκει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταθέτοντας τη συγκεκριμένη πρόταση, και πιο συγκεκριμένα, με την ενίσχυση της ικανότητας της ΕΕ να παρακολουθεί τον στόλο της εκτός των υδάτων της ΕΕ, ανεξάρτητα από το πλαίσιο στο οποίο αυτός δραστηριοποιείται, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ της ενίσχυσης του ελέγχου του στόλου της Ένωσης και του περιορισμού του φόρτου εργασίας για τις εθνικές διοικήσεις και την ενωσιακή διοίκηση. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να αναθεωρηθεί ο ισχύων κανονισμός, έτσι ώστε να προαχθούν η απλούστευση και η διαφάνεια, να αναβαθμιστεί η διοίκηση, να διασφαλιστεί μέσω ελέγχων η αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων, να εμποδιστεί η αμοιβαιότητα με τις τρίτες χώρες και να διατηρηθεί, σε συνθήκες αειφορίας, η μακρόχρονη παράδοση της αλιείας.

3.2 Ωστόσο η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση υπό την παρούσα μορφή της, στην οποία δεν προσδιορίζονται τα κατάλληλα μέσα για την απλούστευση του συστήματος, ενδέχεται να προκαλέσει πολύ μεγάλη γραφειοκρατική και διοικητική επιβάρυνση για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις επιχειρήσεις, καθώς, ελλείψει των αναγκαίων τεχνικών, υλικών και έμψυχων μέσων, θα υπονομευτεί ο επιδιωκόμενος στόχος της απλούστευσης. Πρέπει να θεσπιστεί μια διαδικασία έκδοσης αδειών που, αφενός μεν, θα είναι αποτελεσματική και θα διασφαλίζει τη νομιμότητα των αδειών, αφετέρου δε, θα είναι απλή και γρήγορη. Στην αντίθετη περίπτωση, οι επιχειρήσεις της ΕΕ θα αντιμετωπίζουν προβλήματα καθώς θα υφίστανται τις συνέπειες της καθυστέρησης της παράδοσης των αδειών, χωρίς έτσι να έχουν τη δυνατότητα να αλιεύσουν για μεγάλο χρονικό διάστημα με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους ίδιους από κοινωνικοοικονομική άποψη.

3.3 Η ΕΟΚΕ γνωρίζει την ανεπάρκεια προσωπικού τόσο στη μονάδα της Γενικής Διεύθυνσης Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας, που είναι αρμόδια για τα ζητήματα αυτά, όσο και στις ελεγκτικές αρχές των κρατών μελών. Για τον λόγο αυτό, ζητεί τη διάθεση επαρκών ανθρώπινων και δημοσιονομικών μέσων έτσι ώστε να μπορούν οι αρχές να ασκούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους.

3.4 Η ΕΟΚΕ επαναλαμβάνει τη σημασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε όλη αυτή τη διαδικασία και υποστηρίζει ότι την ευθύνη για την επεξεργασία των αδειών αλιείας πρέπει να την έχουν τα κράτη μέλη, παρέχοντας συγχρόνως στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επαληθεύει την εγκυρότητα της εκάστοτε άδειας βάσει των κριτηρίων επιλεξιμότητας.

4. Ειδικές παρατηρήσεις

4.1 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, ο ορισμός του «προγράμματος παρατηρητών» του άρθρου 3 στοιχείο στ), πέραν του προγράμματος υπό την αιγίδα περιφερειακής οργάνωσης διαχείρισης της αλιείας, θα πρέπει να καλύπτει και το πρόγραμμα των κρατών μελών για να εξακριβώνεται η τήρηση των κανόνων από το σκάφος αλλά και για να διασφαλίζεται η συλλογή δεδομένων.

4.2 Το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της πρότασης ορίζει ότι το κράτος μέλος σημαίας μπορεί να εκδώσει άδεια αλιείας μόνον εάν δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις για σοβαρή παράβαση στην επιχείρηση και στο αλιευτικό σκάφος κατά τους 12 μήνες πριν από την υποβολή της αίτησης για την άδεια αλιείας. Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι το συγκεκριμένο κριτήριο επιλεξιμότητας θα πρέπει να καταργηθεί, επειδή ενδέχεται να οδηγήσει σε διπλή ποινή δυσανάλογη και διακριτική. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 (για τον έλεγχο της τήρησης των κανόνων) και (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 (ΠΛΑ αλιεία) προβλέπουν ήδη τη διαδικασία και τις κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις που διαπράττονται τόσο εντός όσο και εκτός των υδάτων της ΕΕ.

4.3 Στο άρθρο 7 παράγραφος 5 προβλέπεται ότι, κατόπιν αιτήματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το κράτος μέλος σημαίας απορρίπτει, αναστέλλει ή ανακαλεί την άδεια σε περιπτώσεις «επιτακτικών λόγων πολιτικής» [...]. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η διατύπωση αυτή είναι υπερβολικά ασαφής και μπορεί να οδηγήσει σε καταστάσεις ανασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις, αναλόγως με το τι εννοεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε κάθε περίπτωση ως «επιτακτικούς λόγους πολιτικής». Στο άρθρο αυτό θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η απόρριψη, η αναστολή ή η ανάκληση της άδειας θα πραγματοποιείται κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής σε περίπτωση που η αυτή κρίνει ότι υπάρχει σοβαρή απειλή ενδεχόμενης παράβασης.

4.4 Στο άρθρο 8 προβλέπεται ότι τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη μπορούν να ασκούν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες στα χωρικά ύδατα τρίτης χώρας μόνον εφόσον η εν λόγω χώρα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος ή μη συμβαλλόμενο συνεργαζόμενο μέρος μιας ΠΟΔΑ. Η ΕΟΚΕ εφιστά την προσοχή στην περίπτωση της Γουινέας Μπισάου, χώρας με την οποία η ΕΕ έχει συμφωνία σύμπραξης βιώσιμης αλιείας χωρίς να αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος ούτε μη συμβαλλόμενο συνεργαζόμενο μέρος της Διεθνούς Επιτροπής για τη Διατήρηση των Θυννοειδών του Ατλαντικού (ICCAT σύμφωνα με το αγγλικό ακρωνύμιο). Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η ΕΕ δεν πρέπει να υπεισέλθει σε ζητήματα που θίγουν την κυριαρχία των τρίτων χωρών. Άλλωστε, η απαίτηση αυτή θα δημιουργούσε σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τον στόλο της ΕΕ έναντι των στόλων των τρίτων χωρών που δεν δεσμεύονται από ανάλογες απαιτήσεις. Σε κάθε περίπτωση, η ΕΟΚΕ προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνεχίσει τις προσπάθειές της, μέσω της συμφωνίας αλιευτικής σύμπραξης, έτσι ώστε να συμμετάσχει η Γουινέα στις εργασίες της ΔΕΔΘΑ με στόχο την βιώσιμη εκμετάλλευση των πόρων.

4.5 Όσον αφορά το άρθρο 12 παράγραφοι 3 και 4, η ΕΟΚΕ προβληματίζεται επειδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να προκαλεί καθυστερήσεις στη διαδικασία παραχώρησης αδειών αλιείας.

4.6 Όσον αφορά τα άρθρα 13 και 14 και την ανακατανομή αχρησιμοποίητων αλιευτικών δυνατοτήτων στο πλαίσιο συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας, η ΕΟΚΕ ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εφαρμόζει τη συγκεκριμένη ανακατανομή με βάση την εσωτερική συνοχή που πρέπει να διέπει την ανακατανομή αχρησιμοποίητων αλιευτικών δυνατοτήτων τόσο στα ύδατα της ΕΕ όσο και στις διμερείς αλιευτικές συμφωνίες με τρίτες χώρες όπως η Νορβηγία.

4.7 Το άρθρο 18 στοιχείο γ) προβλέπει ότι το κράτος σημαίας μπορεί να εκδίδει άδεια αλιείας μόνον εάν η επιχείρηση προσκομίσει απόδειξη της βιωσιμότητας των σχεδιαζόμενων αλιευτικών δραστηριοτήτων με βάση την επιστημονική αξιολόγηση που υποβάλλεται από την τρίτη χώρα και/ή από περιφερειακή οργάνωση διαχείρισης της αλιείας, καθώς και την εξέταση της αξιολόγησης από το κράτος μέλος της σημαίας που διενεργείται με βάση την αξιολόγηση του οικείου εθνικού επιστημονικού ινστιτούτου. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα έπρεπε να καταργηθεί η τελευταία αυτή εξέταση της αξιολόγησης από το κράτος μέλος της σημαίας.

4.8 Στο άρθρο 19 παράγραφος 2 προβλέπεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει χρονικό περιθώριο δεκαπέντε ημερών για να εξετάσει τα έγγραφα που προσκομίζουν τα κράτη μέλη και, σε περίπτωση προβλήματος όσον αφορά κάποιο αλιευτικό σκάφος (το ίδιο το σκάφος και/ή τον εξοπλισμό του), περιθώριο δύο μηνών για να προβάλει αντιρρήσεις έναντι της χορήγησης της άδειας αλιείας. Η εφαρμογή αυτής της παραγράφου θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντικές καθυστερήσεις στη διαδικασία χορήγησης των απευθείας αδειών αλιείας.

4.9 Το άρθρο 27 προβλέπει ότι το κράτος μέλος σημαίας πρέπει να κοινοποιεί την άδεια αλιείας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τουλάχιστον δεκαπέντε ημέρες πριν από την έναρξη των σχεδιαζόμενων αλιευτικών δραστηριοτήτων στην ανοιχτή θάλασσα. Σύμφωνα με τις προτάσεις που αναφέρθηκαν ανωτέρω, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι το χρονικό διάστημα των δεκαπέντε ημερών πρέπει να απαλειφθεί και ότι πρέπει απλά να προβλέπεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνεται «πριν από» την έναρξη των δραστηριοτήτων.

4.10 Η ΕΟΚΕ θεωρεί πολύ θετικό το γεγονός ότι όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών, καθώς επίσης και με τρίτες χώρες, πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα. Επίσης, θεωρεί απαραίτητη τη σύσταση ηλεκτρονικού μητρώου αδειών αλιείας.

Βρυξέλλες, 25 Μαΐου 2016.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Γιώργος ΝΤΑΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το ακόλουθο σημείο της γνωμοδότησης του τμήματος τροποποιήθηκε μετά την έγκριση των αντίστοιχων τροπολογιών από την ολομέλεια, αλλά συγκέντρωσε πάνω από το ένα τέταρτο των ψήφων (άρθρο 54 παράγραφος 4 του Εσωτερικού Κανονισμού):

Σημείο 4.2

Το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της πρότασης ορίζει ότι το κράτος μέλος σημαίας μπορεί να εκδώσει άδεια αλιείας μόνον εάν δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις για σοβαρή παράβαση στην επιχείρηση και στο αλιευτικό σκάφος κατά τους 12 μήνες πριν από την υποβολή της αίτησης για την άδεια αλιείας. Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να επιβάλλονται επαρκείς κυρώσεις στην επιχείρηση που διαπράττει σοβαρή παράβαση: η μη παραχώρηση άδειας αλιείας δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη διπλή κύρωση της επιχείρησης, αλλά την εφαρμογή ενός κριτηρίου επιλεξιμότητας. Επίσης, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι, εφόσον είναι απαραίτητο, το μέτρο αυτό θα πρέπει να εφαρμόζεται αποκλειστικά και μόνον όταν εκδίδονται οριστικές καταδικαστικές αποφάσεις.

Αιτιολογία

Το κριτήριο αυτό μπορεί να οδηγήσει σε **διπλή ποινή**, που θα ήταν **διακριτική**, δεδομένου ότι η επιχείρηση και ο πλοίαρχος του σκάφους θα υφίστανται όχι μόνο τις ποινές που προβλέπονται στα άρθρα 90 έως 92 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, και στα άρθρα 42 έως 47 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, αλλά επιπλέον θα υφίστανται και μη επιλεξιμότητα για χορήγηση άδειας.

Για τις επιχειρήσεις που προβαίνουν σε σοβαρές παραβάσεις τα προαναφερόμενα άρθρα προβλέπουν ήδη σημαντικές κυρώσεις, που ξεκινούν από οικονομικές κυρώσεις (με ελάχιστο ύψος το πενταπλάσιο της αξίας των προϊόντων της αλιείας που προέρχονται από τη διάπραξη της σοβαρής παράβασης) και φθάνουν έως τις ακόλουθες συμπληρωματικές κυρώσεις:

- 1) τη δέσμευση του σκάφους που εμπλέκεται στην παράβαση·
- 2) την προσωρινή ακινητοποίηση του σκάφους·
- 3) τη δήμευση των απαγορευμένων εργαλείων, αλιευμάτων ή αλιευτικών προϊόντων·
- 4) την αναστολή ή αφαίρεση της άδειας αλιείας·
- 5) τη μείωση ή αφαίρεση των αλιευτικών δικαιωμάτων·
- 6) τον προσωρινό ή μόνιμο αποκλεισμό από το δικαίωμα απόκτησης νέων αλιευτικών δικαιωμάτων·
- 7) την προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση πρόσβασης σε δημόσιες ενισχύσεις ή επιδοτήσεις·
- 8) την αναστολή ή αφαίρεση του χαρακτηρισμού του εγκεκριμένου οικονομικού φορέα που χορηγείται κατά το άρθρο 16 παράγραφος 3.

Επίσης, στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 θεσπίζεται σύστημα επιβολής μορίων για τις σοβαρές παραβάσεις. Όταν ο συνολικός αριθμός των μορίων ισούται με δεδομένο αριθμό μορίων ή τον υπερβαίνει, η αλιευτική άδεια αναστέλλεται αυτομάτως για περίοδο τουλάχιστον δύο μηνών. Η περίοδος αυτή είναι τέσσερις μήνες εάν η αλιευτική άδεια αναστέλλεται για δεύτερη φορά, οκτώ μήνες εάν η αλιευτική άδεια αναστέλλεται για τρίτη φορά και ένα έτος εάν η αλιευτική άδεια αναστέλλεται για τέταρτη φορά, λόγω επιβολής του αντίστοιχου αριθμού μορίων στον δεδομένο κάτοχο της άδειας. Σε περίπτωση που επιβληθεί ορισμένος αριθμός μορίων στον κάτοχο της άδειας για πέμπτη φορά, η αλιευτική άδεια αφαιρείται οριστικά.

Εξάλλου πιστεύουμε ότι το κριτήριο αυτό αντιβαίνει στην **αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων**, επειδή για τις ίδιες παραβάσεις επιβάλλει διαφορετικές κυρώσεις εντός και εκτός των υδάτων της ΕΕ. Για τις ίδιες παραβάσεις, όσοι αλιεύουν εκτός της ΕΕ θα υφίστανται μια πρόσθετη ποινή, δηλαδή τη μη επιλεξιμότητα για χορήγηση άδειας αλιείας για 12 μήνες. Αυτό θα δημιουργούσε μια κατάσταση δύο μέτρων και δύο σταθμών για όμοιες παραβάσεις.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Υπέρ 92

Κατά 50

Αποχές 23
